

прѣнеслъ прѣстолъ тѣ си отъ Римъ въ Авиньонъ, сир. въ Южна Франция (1308 г.). Тамъ папи ти сѣдѣли около 70 години, и послѣ прѣминали пакъ въ Римъ; тове врѣме се вика »седемдесетъ годишно робоване на папи ти.«

Въ врѣме то на прѣпирня та съ Бонифация Филипъ Хубавий залѣгалъ да има на своя страна Французскій народъ, и затова свикалъ за разглеждане на тая прѣпирня събрание отъ »държавни чиновници,« сир. прѣдставители отъ духовенството то, отъ болярство то и отъ градове ти. Така граждани ти първи на редъ тѣ съ епископи ти и рицаре ти се явили въ сѣвѣтъ тѣ на кралъ тѣ и съставили така наречено »трете съсловие.« На събрание то прѣдставители ти на градове ти под-усърдно отъ други ти поддържали кралъ тѣ срещу папа та.

Наскоро слѣдъ Филипа IV се довършила старата линия на Капетинги ти (1329 г.); на прѣстолъ тѣ сѣднала младата линия, и то внукъ тѣ на Филипа IV, *Филипъ VI Валуа*. На негово врѣме се усилили войни ти между Французи ти и Англичане ти.

Първоначаленъ поводъ за вражда между тия два сѣдни народа била слѣдната случка:

Людовикъ VII французскій билъ женетъ за кнегиня Елеонора, която принесла придъ широки владовишта въ югозападна Франция (Пуату, Хиень, Хасконъ); нѣ отпослѣ той се разоставилъ съ нея. Тогавя Елеонора се оженила за друго, за Хенриха Плантагенета, графъ Анжуйскій. Тоя Хенрихъ послѣ наслѣдилъ английската корона, задържалъ французски ти земи и земи ти на жена си. Той, като владѣялъ французски ти области, продължавалъ да се брое васалъ на французскій кралъ; нѣ истински не припознавалъ зависимостъ та си; а французски ти кралъ зели да залѣгатъ да отнематъ тия области отъ Плантагенети; оттова се породили чести войни.